

DÜSEVNI LISZT

Mészecske verszke novine.

Prékurszke evang. sinyorije reditel
i * Murška Sobota
nik: FLISZÁR JÁNOS, Murška Sobota.
Rokopiszi sze morejo v Puconce posilati.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni Liszt“ Puconci.

Cejna na cejlo leto 20 Din., v zvénsztvo 30 din.,
v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.
Naprejplacsilo
gorivzeme vszaki evang. dühovnik i vucsitel.

Blá'zeno nôvo leto!

„Darivao nyemi je imé, stero je vise vszega iména; naj sze vu iméni Jezusovom vszako koleno naklekne i vszaki jezik vadlúje, kâ je Goszpon Jezus Krisztus na díko Bogâ Ocsé.“

(Fil. 2, 9-11.)

Blá'zensztvo, stero eden ovomi 'zelémo pri zacsétki nôvoga leta, je szlaba i csútliva flanca. Doszta protivníkov nasztréga na nyô, zrász, szád nyéni viszi zvékse sztráni od zvonésnyi faktorov. Nasa radoszt, nase blá'zensztvo je vküperprikapcseno dosztakrátno z-radosttjov i blá'zensztvom drúgi lúdi. Csi tiszti, stere lúbimo, neblá'zeni bodejo vu nôvom leti, té sze túdi nase blá'zensztvo na placs obrné. Záto 'zelémo z-szrdcâ blá'zeno leto nasim lúblénim.

Blá'zensztvo dönok predvszem od toga viszi, ka kelko je Bo'zega blagoszlova na nasem 'zitki. Tô je najfontosnési zvonász sztojécsi faktor na blá'zensztvo gledécs. Záto sze je potrebno nam predyszem zdúhávati, naj Bóg dá na nász, dá na nôvo leto szvoj Ocsinszki blagoszlov. Nazádnye itak Bo'zi blagoszlov je vretina, fundament vszega blá'zensztva. Brezi Nyega sze zaman trúdimó na zídanyi hí'ze nasege blá'zensztva.

Záto je nase dobro'zelénye tak popolno, csi od Bogâ blagoszlovléno blá'zeno nôvo leto 'zelémo edenovomi.

Cérkev nôvo leto vu miloscso i kralüvanye Jezusa posztávi: „Zváno je imé nyegovo Jezus.“ (Luk. 2, 21.) Jezus je nájdrgasi dár Bo'ze miloscse na obdr'zánye i zvelicsanye szvéta. Brez nyega nikâ nemremo csiniti. Vu Nyem i 'Znyim mámo môcs na vsze. Ah, da bi nasz nôvo leto túdi pri nyem i vu nyem naj slo. Nyegovo imé je miloscsa, môcs i vorcan, ár nasz od dna do dna opomína na tô, ka szmo Bo'za deca i k-tomi primerno moremo hoditi vu szvetloszti, vu csisztôcsi ino szvetosztvi. Nyegovo imé je opominanye, kaj liki deca ednoga Ocsé i brátja toga Prvordjenoga, túdi med szebom szmo brátja, kí szmo pozváni, naj delamo z-ednim szrdcom-dúhom na zídanyi, pokrepkúvanyi, rászürjávanyi Bo'zega országa.

Jezusa imé na szlú'zbo obve'zúje. Bo'za dobra, môdra i milosztivna vola je tô, naj sze vu iméni Jezusovom vszako koleno naklekne i vszaki jezik vadlúje, kâ je on Goszpód! Pod obrambo i kralüvanye Jezusovoga iména porocseno nôvo leto tak znamenúje ponizne podlo'znoszt i vernoga szvedovsztva leto. Tánihánye vszebi zavúpanye, gizdávo prestimávanye i lasztno válo. Kako je Jezus z-vszákov szvojov recsjôv i csinényem Bogâ Ocsé díko iszkaó i pokázao, tak mí, nyegovi naszledníci, túdi nemoremo meti drúgoga goridjánya, liki naj lúdjé vidivsi nasa dobra dela, dícsijo Oco nebeszkoga i radi szpoznajo kralüvanye Jedínorodjenoga Sziná.

Jezus Krisztusa králevszto na szvétí je vu rasztényi i od leta do leta vedno vecs znamênya ká'ze na tó, ka sze nap-rêpripráva svêť na Krisztusovo drŭgo, dŭcsno prisesztjé. Z-ednim vedno zmo'z-nêse ká'ze Krisztus tŭdi tó, ka vkŭpdela z-szvojimi vucseníkmi, naszledníkmi, szlu-gami, ka verno dr'zi szvoje obecsanye : „Ovo jasz szem zvami vszáki dén, notri do szkoncsanya szvétá.“ Nyegov Szvétí dŭh vedno vecs lŭdi pela na szpoznanye isztine, bŭdi na popádnyè vu Krisztusi szkázane miloscse, krepí na delo vu Gosz-podnovi goricaj.

Mi tŭdi neobtrdimo nasa szrdcá! Daj-mo sze prêk tomi Králi nasi dŭs! Vu nye-govoj zmo'znozsti, vu nyegovoj milosci sze vŭpajôcsi batrivno idemo vu nôvo leto.

K-nôvomi leti.

K-nôvoj mejí szmo pá prisli,
Ocsi k-nébi prizdignoli;
Vŭpamo sze i trôstamo,
Zalosztímo i pômimo.
Nej vrêmen, — li mi idemo
K-grobi sze pribli'zamo;
Kak na bisztroj vodi pene
Sze pogrozí, vtoni vrême!

Vrejmen je nerazdeljeno,
Edno i nedokoncsano,
Kak Bôg nezapopádnyeni
K-nyemi molimo milomi.
Imé nyegovo sze szvétí
Vu roszi, trávi i práhi;
Môdroszt ga szamo z-polojna,
Ali szrdce csŭti z-céla.

Od zmo'znozsti nyegove sze
Králov, caszarov môcs vtere;
Veliko imé poni'za,
Z-velki gôr gráta ravnina.
Na nyegve rôke kivanye
Sze zvrácsijo teske rane;
Ti szlabi je on mocsína,
Tim osztávlenim pecsina.

Bôg pred tehom sze ponizim,
Doli do zemlé nanizim;
Da do szmrti tvoj osztánem,
Tvoje dête naj posztánem.
Csi me kmicsna nôcs obvzeme,
Tvoja szvetloszt me odene,
Csíni, ka koli scsés z-menom,
Vszigdár szí szvétí pred menom.

Csi vu mojem krátkom 'zitki,
Vu mojem málom prebitki
Drŭgim malo mam szvejtiti
I nyim nikelko haszniti:

Tündèra senk.

Poszlovecso: JUVENTUS.

(Nadaljávanye.)

„Dober dén, Julis vertinya“ — sze je pok-lonila notri v tó málo kucso, — „kak vam kaj ide tŭ gori?“

„Zahválím na pitanyi“ — odgovorila je tá veszéloga obráza szneha — „dobro, hvála Bôgi.“

„Kelko sze vász di'zi v toj kucsici?“

„Zadoszta nász je, proszim ji ponízno, ár mi je Goszpodín Bôg velki blagoszlov, szedmê-ro decé dao.“

„I gde vász pa má telko meszto v toj tesznozsti?“

„Vudné eden tŭ, drŭgi tam na deli, steri je 'ze za delo. Na nôcs nyim pa szlamo prez-strém na pod, i eden plávkaszti, eden csrn-kaszti, máli i velki, tak szpijo vszi na réd. Ali

'ze nemo dugo tak. Té fundus je 'ze nas. Zidi-na de sztála tŭ za edno-dvê leti.“

„Csido popêvanye sze csŭje esze?“

„To je bormics, Juliska, moja nájsztarêsa csi? Gvant peré, pa szí popêva prinyem.“

„Crsztva dekla more bidti, ka tak veszélo dela.“

„Lehko sze je privádila k deli, ár je ona bíla tá prva, té ove je vsze ona zhránila gori. Jasz szem z mo'zom v dero hodila i ona je mŭvala, cseszala té mále. Prála je na nyé i kŭ-hala nyim je. Obed szo vöprneszli za nama. Eden nyè je na hrhti viszo, drŭgi na rokaj, bio je, steri sze nyè je za janko dr'zao.“

'Zongo tündér je zamisleno szedo na ladi. Deca szo eden za drŭgim kokukali notri na dveri, da bi vidli goszta. Edeo od ovoga je bole erdecsega obráza i zdrav máli betyár bio. Naszlednye je Juliska tŭdi naprê prisla. Z erdê-

Teda csi bár vrejmen kitro,
Ober méne letí bisztro
I jamo mi kopa glob'ko,
Gde de tejšlo pokopano'
DŮsa mi gor' v-nébo pride,
Tam vekvecsni 'zitek príme.

SÁNTHA KÁROLY.

Ednoga evang. dŮhovnika píszmo z-Brazílie (Poldnésna Amerika).

Santa Catharena 1929.

Naj szi eden dŮhovnik nemiszli, csi bi nyega v-Brazílio pŮzvali, ka bi on rávno tak szpunnyávo eti szvoje pozványe, kak vu sztárom kráji (v-Europi). ZagvŮsno je glaven cil dŮhovnika eti tŮdi: dŮse k-BŮgi pripelati, zemelszke teskŮcse potihsávati i vu BŮgi vero potrdjávati, nyegovo nedokoncsano milosco glásziti. Ali dŮnok je pa eti veliki rázlocsek vu církevnom násztaji, kak pa v-sztárom kráji.

Ka naj nakrátci notripokázem nas násztaj, trŮje féle dela prineszém naprê, stero sze szploj lôcsi od v-sztárom kráji bodŮcsi priszpodobni dël. TŮ prvo je vrêmen.

Na hajŮvi szem steo potŮvati z-parochie vu edno filio. Gori szem sŮ na viziki, prêk po tekŮcsoj pelajŮcsi 'zelezen mŮszt i tak szem glê-

dao i csakao hajŮva prisesztjê. Po poldnévi ob trétjov vŮri bi meo pridti, ali 'ze je minŮla sêszt i dŮnok je nê prisao. Opítam ednoga policája, gda má pridti hajŮv? I on mi nemáratno odgovorí: Csi tak, ka ga dnesz nede, vŮtro zagvŮsno pride! Eti je nika nê szilno. Vsze csasz má. Rêdnoszt je nepoznana. V-Brazíliji je vodna rêcs: cajt jeszte escse natŮ (Pató Palkó)! I uprav nega eti szilnoga i nemirovnoga csloveka.

Ednok szem na posti bio. Velka vrêcsa szo le'zale nakŮp zmetana, napunyena z-Europe poszlanini píszmami. Z-menov vrêd keliko ji je te'zko csakalo od ti szvoji med szrdcá sztiszkávanem domácsse glászi. I dŮnok té vnŮge píszma je jedina postojca számaszamérna lepŮ pocszazoma brála vŮ z-vrêcs szortêravsa je. Ali nê sze je dugo mantrála. Ednok sze po csêli zdlánov pogládí, — gláva me bolí — je erkla — dnesz je 'ze zadoszta bilŮ z-dela, vŮtro mo nadaljávata.

Domorodci brazilci, portugáli, négerje i indíanov vkŮpzmêsano plemen tak míszli, ka je nyê BŮg záto sztvŮro, naj cêli dén szamo kávo szmrcsejo i pipice szi v-lampaj z-ednoga kŮta v-drŮgoga dêvajo.

Tá múdnoszt, vtraglivoszt sze li hitro prêk zgrábi na privandrane tŮdi. Rávno szem pri ednom trsztci bio ednŮk po obedi. Vtraglivo sze je vtegŮvao vu vizêcsoj poszteli le'zêcsi, ka je v-bŮto sztŮpo eden kŮpec za nisteri pár

csim robcom je mela nazájzvézane vlaszê, ocsi szo sze nyê bliszketale.

„Jaj, nê szam znála, csi goszta mámo“ — právla je szrame'zljivo — „nebi sze pokazala tak szpolijána.“

„CsŮla szam, kak 'zmeten 'zitek más“ — pravo nyê je tŮndér — kelko delas od gojdne do vecséra.“

„A nikaj je meni nê“ — sze je szmejála veszêlo deklina. — TŮ málo delo je escse nê cêli szvét. Ka bi szi zacsnola, csi bi dela nê mêla?“

„Te szi pa etak zadovoína?“

„Zadovolna, bogme! Vsze mámo, ka nam je potrêbno. 'Ze za zidino vozimo kamen. Deca 'ze tŮdi rasztêjo, nega doszta nevŮle 'z-nyimi. — Pa tŮdi“ — djála je k cuj szrame'zljivo — „Bálintov Jani pride gori vszako szoboto z

vészí. K brátvi, tak míszlim, mo 'ze szvoja vertinya.“

„Blagoszlov je na toj hízi,“ — pravo je gŮszt. V szebi je pa eto míszlo: „Jeli mi je szlobodno vkrá zêti od nyi tŮ, ka njim je dober sors vŮcso? Csi vkrá zemem od nyí zadovinoszt, te do od kŮdisa véksi szrmácke.“

— Na glász je pa tak nadaljavo:

— „Gda je Juliska szploj mála bila, jeli szte nê najšli v nyénom vankisi eden grajovospíszani rôbec?“

„Kabipa nê“ — odgovoríla je 'zenszka. „Escse zdá ga tŮdi mam szráhnyenoga. Ali kak je priso tá, tŮ szam nê mogla vŮnájdti.“

„No, szamo pazte dobro tŮdi nadale nanyega“ — nadaljavo je gŮszt — „tŮ szo dobri tŮndérje prineszli i v tom je vase deklina blá'zenszto, ali edno prosnyo bi mêla k vam. Esze gori poslem edno deklino. Kelkokrát esze

centov prozécsci niksi drobís. Ali bôtos sze je niti tá nê zgledno i pravo je: „Za pár centov je uprav nê vrêdno gori sztánoti.“ I küpec je brezi zámerja dale sô, iszkat táksega trszta, steroga je Bôg z-ménye túcsavov blagoszlovo i nede sze nyemi vnô'zalo za nisterni cent z-meszta sztánoti.

Li szamo edno delo je szilno v-Braziliji: pokápanye. Vu velikoj hici, náimre v-január i február mêszeci, ali drúgi hip túdi, z-mrtvim têlom od 24 vôr duže nemrejo csakati, morejo je pokopati.

To drúgo dugoványe, stero eti vu velikoj obilnoszti jeszte, je zemla i sztánoványe. Vu Eurôpi zemlé i sztánoványá szükésina láda, eti v-Braziliji sze dobí povôli zemlé, i escse sztánoványe túdi, persze nê Bôg zná kákse pré-cimbno, z-pét, sészt hí'z sztojécse, nego prôszto, z-leszá vküp nalecseno, ali prôti hitci i de'zd'zi dônok obrambo dá. Jeszte eti escse doszta koreni logôv, z-steri vszako leto eden, eden falat vö sztrêbijo i pod pôvanye vzemejo. Vesznice szo dalecs edna od te drúge, escse i hí'ze szo razlúcsane, ár vszáki szamo okôli szvoje hí'ze trêbi gôsztszo i rédi nyíva. Záto je dühovníkom tú nemogôcse peski hoditi na szprévode i verenávk vcsít. Redovno na konyaj potújemo, nê szamo ednok 80-100 kilometrov potúvajôcsi. Tak dúge poti vu velikoj hici, doprineszti dühovníci nê szamo theologusje, nego

i z-ednim krepkoga i zdravoga zrásza morejo biti. Sztári, ali bete'zasztoga têla cslovek eti nemre bidti dühovník.

Te trétji rázlocsek je v-Braziliji obilnoszt decé. Eden János imenüvani vernik me je ednôk pelao v-edno filio. Med potüvanyem szvaszi doszta féle zgovárjala. Pítáo szem ga: János gmajnar, kelko decé máte? Nevém popolnoma, je odgôvoro, jeli 23 ali 24. Csüdüvao szem sze, ali nê szem pravo nika. Ednôk, po dúgom múcsanyi pregovori: Goszp. dühovník, tak sze mi vídi, ka dônok stírdvajszetéro decé mam. Naj sze ne csüdújejo nad tém. Vidíjo, eti z-túhinszkimi delavci nemremo odprávlati dela, ár teda cêli dohotek odneszêjo delavci. Deca szo mi sénkani delavci. Kém ji vecs mam, vsze je bôgse, ár szmo tém vecs zemlé mogôcsi obdelati i tak vecs dohodkov mámo. Prevido szem, ka pravico má! Deco eti za Bo'zi blagoszlov dr'zijo. Gde je doszta decé, tam dühovník túdi doszta dela má. Z-radosztjôv szpunyávam moje pozványe, ali dosztakrát szí miszlim na szvojo sztáro domovino.

Pedántni cslovek je vu máli delaj velki, vu veliki pa máli.

*

Redovno bi nájráj te osztali vu viszikoi sztávi, da szmo sze 'ze doj 'znyé pocsujsznoli.

*

Káraj, ali nezbantúj! Hváli, ali neprilízávaj sze!

gori príde, dájte nyê v rôke té rôbec. Ednôk vam lehko nazájzaslúzím vaso dobrôto.“ Sztem je 'ze szlobôd vzeo i plantúzo je doli.

„Lübléna krsztna csí“ — je pravo kralici — nê szam prneszo nazáj rôbca, ár szam nê meo szrdcé zatô“. Kralica je zajókala: „Moja csí tak navôke neszrecsna osztáne.“

„Ne boj sze níká, lehko de mogôcse túdi v nyéno szrdcé notrivkradnoti zadovolnoszt. — Esze hodi csí moja. Najsla szam vrásztvo za tvoj beteg. Ali tó je na ednom velkom brêgi, na steroga tí száma mores idti vszako lübléno ütö. Tam ti tvoja sztára varvôkinya v rôke dá eden vküpvézani rôbec, tiszto obrácsaj szemtá v rokaj i dáj ga nazáj. Ali tó vszáki den mores vcsiniti, dúgo vremen, csí sze za isztino scsés zvrácsíti.

Králevszka csí je nê mêla doszta vôle k tomi deli, ali záto sze je na pôt vzéla drúgo gojdnó.

„Jaj da je pa visziki tê brêg“ — sze je sztarala. „Kak ví tú morete 'zivetí, moja varvôkinya?“

„Mládi, zdravi szmo, goszpodicsina“ — je právla Julis vertinya. -- „Z lehkimi nogámi i z lehkim szrdcom hodimo na brêg gor i z brêga dol.“ „No, jasz znam, ka vecs ne pridem esze.“ „Kabi pa nê, goszpodicsina, tebé túdi okrêpi té bre'zni lüft.“ Lépo je 'ze tó meszto“, -- je právla králevszka csí obrácsajôcsa rôbec niti szam szí nê miszlila, ka szte v táksem lépom meszti“. Na drúgi dên je napamet vzéla, kelko lépí korin cveté tam gori, pa kak szo disécse. Na trétji dên sze je najsla z pasztêrom zláti vlászi, ki je tam pászo szvoje ovcé na brêgi.

„Kama tak hitro, ti lépá devojka? pítáo jo je.

„Idem esze k varvôkinyi, stera sze tam drži na brêgi.“

Edna preosztra predga.

Dühovnik po poldnésnyoj bo'zoy szlú'zbi, da je drúgoga szilnoga dela nè meo, sze je malo sétat sô vu vész. Med sétanyem sze szrécsa z-ednim vernikom, z-Lajos gmajnarom, steri je rávno vráta zapérao doli. Toga gmajnara je dühovnik poszebno viziko prestímao, ár sze je med te v-cérkev rad hodécse vernike dr'zao. Dühovnik je blízé sztôpo k-vrlomi kmeti, zácsao sze je 'znyim zgovárjati, té ga je pa notri k-szebi v-hi'zo zvao, ár szta szi z'-zenôv rávno malo prle zgucsávála od nyega.

„Od méne szta szi zgovárjala?“ ercsé dühovnik, „zaisztino szem nále'zen znati, ka dobra szta szi od méne gúcsála?“ „Od denésnye predge szva szi gúcsála med szebom, goszpon dühovnik“, odgovori Lajos gmajnar.

„Jáko sze nama je dopádnola, dávno szmo 'ze nè csúli tak dobro, rávno na naso vész sze glihajôcso predgo. Jeli bár mati?“ píta Lajos vu hi'zi sze vrsenécso tüvárisico, „tebi sze je tüdi dopádnola.“ „Bogme sze mi je dopádnola“, odgovori tá szkrbna, vrla dúsa, „escse mi izda vu glávi cinkajo one prijétne recsí.

„Pri vszem tom pa dönok, naj mi nezameríjo, bi meo edno zamerkanye.“ „Oh kak da bi vzéo za lagoje“, odgovori dühovnik, „vè sze dober pop do szmríi vcsí!“

„Skoda, ka sze tak prevecs pascsis, zigro bi ti edno-dvé nôti na mojoj 'zveglê.“ I sztem je 'zé zacsno edno lêpo 'zalosztno nôto, lehko sze je bilo jôkati i szmeháti nad nyôv naenkrát, ali tak je li lêpa bila, ka nyê je muszáj bilô konec pocsakati. Prísla je za nyôv tá drúga, trétja, sírta . . .

„Goszpodne Bo'ze, vecsér bode“ — zbojála sze je deklina.

„Pridi tüdi vütro“ — kricso je za nyôv zláti vlászi pasztér.

Od toga mao je králevszka csi komaj csákala gojndno, gda je lehko sla na brêg. Pasztér jo je 'ze csakao z-'zveglôv i z-bêlimi ovcami. Deklina sze je hitro navcsíla tiszte lêpe nôte, vsze je rüo leto po brêgi i dôli od nyénoga veszéloga popévanya.

„Drága devojka“ je pravo eden dén pasztér — da je pa skoda, ka nemres zmérom tü

„Csi tak, ka mi dopúsztižo“, odgovori Lajos, „tô bi nyim rad pravo, ka nebi skôdilo, bole osztro pokárati szkopce. Goszpon dühovnik nepoznajó nateliko lúdi, kak jasz. Jesztejo vu nasoj vészí táksi gnúszni szkopci, sterim szo pênezi Bôg, ki ni na szíromáke, ni na cêrkev nika nedájo, jedíno szamo vu pênezej iscsejo radoszt, pêneze je nyihov bolvan, steroga molíjo. Tákse nebi skôdilo v-predgi edno malo zbícsüvati, oszramotíti i na aldüvanye genoti.“

„Prav máte, Lajos gmajnar“, odgovori dühovnik, „'zalosztno je bogme, ka doszta szíromákov mámo, bole moremo darovitni bidti. Rávno dnesz je bila pri meni szírôta Bagárojca. Mô'z nyê je vmrô. Sesztéro drôvni szírôtic má. Árendo more plácsati, gvantati, hrániti. Nôcs i dén dela szírôta, i dönok sztrádajo i cotavi hodíjo. Csloveka boli szrdcé nad táksim szíromastvom. Viste Lajos gmajnar, csi bi vam nebi bilô prôti, od vász bi tüdi nika proszo szírôti Bagárojci. Kak szem prvle kre vase kámre mimo sô, szem vido, ka doszta sunk viszi v-nyê. Mogôcse mi ne vzetete za húdo, csi mo vász na Bagárojce racsun edno to nájménso sunko proszo. Vi tô niti na pamet nevezete, onim szírôticam pa nezrecseno radoszt szprávi-te. Bôg de vam szmileni.“

„Ali ka miszlijo, goszpon dühovnik“, odgovori Lajos kmet, „edno cêlo sunko vcsaszí? tô bi véndar dönok prevecs bilô, vrana sze z-

gori bidti, vszígdar sze mores pascsiti domô i midva moreva szlobôd vzéti. Szproszo bi te za 'zeno, szamo ka meni táksó 'zeno trbê, stera prészti, pa tüdi krüh szpecsti zóá. Ali ti, tak miszlim, szi sze za goszpodicínsino narodíla i ne vörjem, ka bi sze za mojo volo tô navcsíla.“

„Csi Juliska razmi k szaksemi deli, te sze tüdi jasz lehko navcsím i tüdi vcsínim tô za tvojo volo, ti lêpi zláti vlászi pasztér.“

Ona szi je tüdi erdécí rôbec zvézala i tam sze je obrácsála pri Juliski. Prilicsna je bila, pa tüdi je nè scsela odzaja osztáti, szamo szo jo glédali, kak nyê k-rokam sztoji delo.

Gda je nacsnola krüh, steroga je száma szpekla, tak je veszéla bila, kak escse nigdár.

„Vütro te szprosím od ocso“ vzeo je od nyê szlobôd pasztér.

„Jaj, ali ka do pravli k vsze tomi sztarisje“ — szágála sze je deklina.

ménsim zadavi, zadoszta bode naednôk véndar eden falat!

„Oh Lajos gmajnar, ka je tô eden falat?“ odgovori dühovnik, „premiszlitè szi szamio, szedem lacsni lamp, stere szo sunke zagvüsno es-cse nigdár nê jele, ka bi nyim bio eden falat? Tô bi es-cse na kôstanye premalo bilô, nê pa naszítiti sze! Miszlitè szebé vu nyi sors. V-kój notri vgriznoti i preci povr'zti záto, ár nega vecs. Tô je hüse od peklénszke mantre.“

„No dobro je, goszp. dühovnik“ pregovori zdâ Lajos gmajnar z-kiszilim obrázom, „naj bode tak, kak oni 'zelejo, vcsaszi jo notri szpakivam i poslem jo szirôtl Bagárojcí.“

Z-tém szta szlobôd vzélâ eden od toga ovoga. Szlédnya rêcs dühovnika je bila: no kaksâ je bila zdâ tá moja predga?

Tâ je bogme osztra bila — je Lajos kmet odgôvoro, namali sze szmehécsi — es-cse zadoszta preosztra.

Zmo'znoszt zláta.

Vu 79-tom po Krisztusovim rojsztvom je poplavio ognyenik Vezuv dvâ cvetécsi-va varaséka, Herkulanium i Pompeji. Od tegamao szo doszta odkápanya csiníli tam i szkoron cêli váras szo vöodkopali z kaménja. V 1895-tom szo najsli eden

kosztnyák (csontváz) vu hi'zi ednoga rim-szkoga poszesztnika pri ednom omári, steri je pun bio z-szrebrnimi dugoványami. Vu rôki szvojoj je sztiszkávao kosztnyák zláte naramnice, zláte lance i drúgo drágocso. Vu szmrtnoj pogübelnoszti je doticsen nê miszlo na bê'zanye, nego na zlát i szrebro, tô ga je dr'zalo nazáj od bizstroga pobêga, tak nyegovo dr'zanye k zemelszkomi kincsi ga je nyegov 'zitek kostalo.

Vnogi krsztsanszki cslovek je dnesz-dén tüdi tak z-zemelszkimi kincsmi. Dr'zi sze k-nyim krcsno do szvoje szmrtnè vöre. Pênezno zacsko, ali klücs pêneznoga omára do zádnyega megnyená sztiszkávajo vu szvojoj rôki i najráj bi odneszli z-szedom te vnôgi zemelszki kincs na ov szvét. Dokecs sze dr'zijo etak krcsno k-zláti, k-szrebrí, zamüdijo pobêg, zamüdijo szvoje düse zvelicsanye pripravlati. Ka ti je dragse? Jeli tvoj pênez, tvoje imánye; ali pa zvelicsanye tvoje düse?

Ideálisni je táksi cslovek, steri sze vszigdár za drúgi dela volo briga.

*

Szlobodscsine szmrtni protivnik je — nevüzdanoszt.

„Drága krsztna mama“ — právla je tiszti dén kralica — jasz neszpoznam szvoje cséri. Taksa je, da bi jo vöodmênili. Sze kricsi doj 'znyé 'zitka veszélje i zdrávje.“

'Zongo tündér sze je zaszmejo.

„Jasz szem tüdi na pamet vzéo i zdâ de jo 'ze csasz k m'zi dati. Jasz szam nyê toga zláti vlászí kralâ zebrála. Rávno zdâ szam dobila glász od nyega, ka bi ti vütro rad oproszo csér, csi nemata kaj prôti tomi“.

„Prneszi ga Goszpodni Bôg! Jasz na krsztno mamó nyam, kaksega szo oni zébrali.“

Ali zbojâla sze je králevszka csi, gda je csüla, ka mlado'zenec pride k hi'zi i sztarisje szo jo 'ze tak na pô táobecsali.

„Meni nê trbê zláti vlászí kralâ“ — zajôkala sze je — „mam jasz 'ze mlado'zenca tam gori na brêgi. Jasz mo szamo zláti vlászí pasz-téra 'zena.“

„Ka szi pa miszlis, ka bi tebé, králevszko csér k pasztéri dáli k m'zi — kárala jo je mati.“

'Zongo tündér je pravo: „Ne boj sze nikaj, prôti tvojoj vóli te nedámo k m'zi. Csi sze ti nede vido mlado'zenec, kosaro nyemi v rôke.“

Velko pripravlanye je bilô, pekli, kühali szo na csészt gosztá. Z-zásztavami, z-korinami, z-mo'zárov sztrélanyem szo csakali toga zláti vlászí kralâ. Szamo je králevszka csi bila 'zalosztna. Za cêli szvét bi nê poglédnoia na mlado'zenca. Ali gda je té k-nyê sztôpo i jo pito: „Jeli mi scsés z-szrdcá 'zena bidti?“ je szamo vküperpôcsila z-rokâmi i zacsóüdeno je gorszkri-la: „Ja vè je pa tô té zláti vlászí „pasztér!“ Vcsaszi szta sze zarôcsila i bilô je velko veszeljé i zadovolnoszt.

„Ali zakaj sze mi je trbelo telko vszefelé dela vcsiti, csi de m'z krao?“ — je pitala szneha.

Naznanilo od dijaskoga dôma.

V-pretekôcsem solszkom leti je v-dijaskom dômi náimre v-zimski mészecaj 27 osznoventikov bilô: 21 pojbov i 6 deklin. V-cêlom solszkom vrêmeni 21 pojbov i edna deklina. Vu vszê oszem razrédi szo bili vucsenci, z-steri szo zvôn 3. kath. (2 pojba i 1 deklina) ti ovi evang. bili. Z-do konca leta bodôcsi osznoventikov je z-ménsim, véksim nászhajom prêk prislo 17, tri-jé szo z-ednoga z-ednoga predmeta na izpit, eden pa na razréda ponávlanye zravnaní.

Z-osznoventikov szta dvá brezplácsniva bilá, dvá szta v-privátne meszti, pri Báci i Dobrají dôbila cêlo leto sztrosek, 6 je jí bilô pôleg zní'zane cêne, mészecsko 150—200—250 din., ti ovi szo pa cêlo, mészecsko 300 i katolicsanszki 400 dinárov placšivali.

Csi je bár zvônredno mrzla zima bila, szo vucsenci zvôn trê, ki szo sze dvá-dvá tjedna v-spítáli mogli dati vrácsiti, z-dobrim |zdrávjem szprevodili vö zimsko vrêmen. Po vrêmeni obe-té'záne osznoventike szo goszp. dr. Vucsák doktor z-nepoménkanov vrêlosztjov, prijaznivo, brezplácsno bili dobri vrácsiti. Szrdcsna hvála nyim bojdi za trúd!

Szobotskoga evang. 'zenszkoga drú'ztva nisterne kotrige szo priszpodobno k-prvêsim létam i letosz pazile, da osznoventiki primeren i násziten sztrosek vdáblajo. Szrdcsna hvála nyim bojdi!

„Tô scsém, naj mi 'zena delati tüdi zná“ — pravo je mlado'zenec — „da lehko na nyô zavúpam lüdsztvo.“

„Ali va potomtoga tüdi tak szrečsniva, kak szva pa tam gori na brêgi bilá?“ — dvojila je králevszka csi. — „Tam bi sze tak dobro csútila v ednoj máloj, kucsici.“ „Dête moja csi“ — je pravo zmêsz 'Zongo tündér — „Zadovolnoszt ne prebiva v kucsaj, pa tüdi nê v palacsaj, nego v-szrdcê. I vu vájni szrdcaj prebiva.“

Tê môdre recsi szo pomérite vszakoga. Dr'zali szo potom takse gosztívanye, ka je escse dneszdén szpominajo. Escse i Bliszkbisztro-mi je odpüsztla nyegva goszpá.

Juliska sze je tisztí dén zdála z-szvojjim mlado'zencom i bláj'zeno 'zivéta escse dneszdén, csi szta od onoga hipa mao 'ze nê mrlá.

Osznoventikov prehránenye, csi je bár preminôcsega leta pôv vu ti nájbôgcsi vesznicaj za volo tocsé vdárca preszlab bio i tak szmo odnut menyé podpore dôbili, po sparavnom, szkrbnom notrivtálanyi, je prav vö szpelano. Nasi evangolicsanszki pobo'zni vernikov áldovov gotovnoszt sze je tak vu prinásanyi naturálni, kak pênež darüvanyi vu lêpoj meri szkázala, naj je blagoszlovi Ocsa nebeszki za nyihovo dobrotivnoszt i povrné tam, gde sze niti nedo-vêjo. Dokecs nasa szv. matí cêrkev tak darovit-ne i na aldüvanye gotove vernike bode mêla, sze nam nê trbê bojati, ka na níkoj pride. Krisztus nede pangrót!

Pri zidanya z-gori osztanyenoga dugá je 1800 din. plácsano, levôv szprávlanje je 6.424 din. 76 p. kostalo, kõnyszckoga ogradcseka drod-na gráhka 940 din.

Osznoventikov prehránenye, szkrb nosnya, kúrjenye, poszvêt, z v-naturálijaj dáni darilmi, oszobnim vödávanyem 53.680 d. 70 p., notri szo plácsali 50-889 din 50 par, tak je dijaski dom na nyé gori plácsao 2.798 din 20 p., priblížno na vszákoga osznoventika mészecsko 20-20 din, na cêlo solszko leto 200 din.

Na prisesztno leto je prisparano 75 l. masz-ti, 1 1/2 m. klafter gorzoszékani drv, blúzi 10 m. premoga, do 5-6 metr. szlamé, nika malo zájmecske, 1/2 metr. kukorce, do 20-25 kil pse-nicsne i do 10-12 kil hr'zéne mele.

Dugá jeszte escse 2700 din.

Vu Bôgi vöpreminôcsi goszp. Kuzma Stevan domajnevski dúhovnik szo na dijaski dom 2000 dinárov fundácie polo'zili, stere sume inte-res sze od leta do leta ednomi dobroga vcse-nyá, poniznoga znásanya, szromaskomi ev. osz-noventiki má na podpore dati. Naj bode bla-goszloveni i nepozábleni nyi szpômenek! Z-tôv zdá 'ze 5 fundacij mámo na té cil, kakti Jun-kunc Sándora 1000 din, Dr. Sömenove Medgye-si Márie goszpé 1000 din, Luthár Ádámove Fli-szár Sarolte 4731 din. i Dijaski dom osznovent-ikov podporna fundacia 1610 din.

V-preminôcsem solszkom leti szta z-dijas-koga dôma dvá osznoventika bilá v-Maribori v-môzkom vucsitelicsi, steriva je dijaski dom mészecsko z-dvêszto dinármí podpéao. Z-le-tosnyi osznoventikov szta pá dvá sla: Banfi Stevan z Pecsörovec i Kücsán Kálmán z-Ad-riánec.

Na upravnistva zrvnanye je v-pocsitnicaj pod mosztnice z-blatom mázani z-1270 din. sztroskom, z-pokriva doj pelajócse vodé 'zlëb z-1432 din. i davorisca kanális 973·40 dinarov sztroskom.

Vöpokázanye na dijaski dom po poseszbeni gmajnaj prineseni áldovov:

Z-Szobotske fare v pénezaj i naturálij 3429 din. 50 par. Puconska fara 3421·50 din. Kri'zevszka 1625 din. Petrövszka 1023 din. Moravszka 654 din. Bodonszka 365 din. Domajnszka 116 din. Gornya Szlávecska 110 din. Hodoksa 60 din.

Otrokom.

Evangelíčanska deca! Düševni List si šče poetomtoga tüdi na vas misliti. Veren vaš prijátel šče bidti, proti čistešemi i blaženešemi žitki vas namëni pelati. Što Düševni List notrivzeme vu svoj stánek, vu svoje srdce, tisti bogši otrok bode doma, bogši šolár vu šoli; tisti občüti, kak drágo je vsigdár dobrëmi bidti. Düševni List vgonitke tüdi postávi pred vas. Šteri je vönájdejo, naj razloženje z-svojím imenom navküp notriposležjo v Puconce. Ništerni z-razložitelov vsáki hip knige dobijo za šenk. Pojbjje, deklinel stopte z-šeregom pod zásztavo DÜŠEVNOGA LISTA!

Nebesko nazvesčávanje.

„Guči Gospodne, ár čüje sluga tvoj“ — tak je včio Eli, te stári pop, Šamuela, onoga lüblénoga sineka, šteroga je Bog po vreloj prošnji darüvao njegovoj materi. Ta mati je pa z-zahválnosti Bôgi poröčila tó svoje dëte. Prinesla je je vu cërkev že zelô vu gingavosti i tam je je nihála, naj se osnávla na službo Bogá.

Edno nõč se je potom niká takšega zgodilo, ka se z-vami tüdi zgodi večkrát: Šamuel je ne mogao spati. Tak se je njemi čülo, liki da bi ga što zvao. Ali zöpstom je bëžao trikrát tá k-stáromi Éli-ji, té ga je vsigdár nazáj poslao, ár ga je on në zvao. Nazádnje je na pamet prišlo tomi stáromi popi, ka lahko Bôg zové tó dëte. I zdaj je návčo Éli Šamuela, ka kak trbë odgovoriti, či Bôg zové človeka: „Guči Gospodne, ár čüje sluga tvoj.“ Gda je potom tak odgövoró Šamuel i povedao je njemi Bôg tó, ka je šteo, té je mirovno spao do gojдне Šamuel.

Lübléna deca, vi bi zdá radi znali, ka je pravo tak Bôg Šamueli. Vaši roditelje ali, verovučitelje vam tó lahko razložijo. Vu Stárom Zákonu vu Šamuelovi I. knjigaj na 3. táli je tó vse gorizamerkano. Ali da je vu etoj hištoriji niti ne glávno tó, nego tó je fontošno, ka se je Šamuel návčo poslühšati rëč Božo. I tó je, ka se je nam vsem potrebno navčiti. Takši siguren glás rëtkogda zavüpa Bôg na edno dëte, kakšega je zavüpo té na Šamuela, ali kaj má praviti Bôg vsákomi deteti. Včási rávno vu tihoj, nesnenoj noči guči k nam Bôg, včási vu našem vsákdenšnjem deli, ali nestanoma guči vu Bibliji. Záto odprite gori, deca, vsáki dén vašo Biblijo i té pomérte vaše srdce, zaprite vö žnjega vsáko drügo misel i želënje, naj etak morete praviti vi tüdi: „Guči Gospodne, ár čüje sluga tvoj.“

Tri pogače.

Edna mati je mëla tröje decé. Preveč jo je lübila, ali vnogo žalosti një je delalo, ka je med nyöv te nájmnëši jáko nevošćéne nature bio. Či je njihova mati ká dala svojoj deci, Peti je taki tó glédao, či sta Ilonka, pa Janez në več, vékše döbila, liki on i návadno në je bio zadovolen z-tistim, ka je döbo on sam. Pa bi njegova mati rada odevčila Peteka od nezadovolnosti i od nevošćénosti. Ka si je mislila, ka në: spekla je tri pogače. Vu nájvékšo pogačo je položila edno málo gombo, vu srédnjo edno srebrno korôno, vu nájmnëšo pa eden lêpi máli žebni nõž, na kakšega je že dávno bolo zöb Peteki.

Vse tri spćene pogače je pred svojo deco na sto djála i etak právila: „No drága moja deca, zeberte si. Ali či se svádíte, niti eden vas nedobi pogač.“ Kapa Peti si je z velikov parovnostjov vözébrao nájvékšo pogačo, dokeč sta se Ilonka i Janez pöleg svoje starosti lepö vjednila.

Zdá potom je je opominala njihova mati, naj pazlivo grizéjo z-pogače, ár nika nájdejo vu një. I ovo! Kak je Ilonka na dvoje vtrgnola svojo málo pogačo, hát eden lêpi máli nõž je kukukao vö žnjé. Peti je zagledno nõž i začno se je bridtko jökati, ka njemi trbe nõž. Zaká so në djáli nõž vu njegovo pogačo? Ali zdá njemi je právila njegova mati: „Vidis, sinek moj, ti si vsigdár zgrablivi i nezadovolen. Ti si te nájmnëši med tvojov brátjov i dönok ti ščëš vu vsem prvi bidti. Zdá tak kaštigo trpiš za tvoje neponiznosti i parövnosti volo.“

Ilonka je pa itak dobra sestra bila, preveč je ljubila svojega máloga brata i znála je odpústiti njemi njegov grdi gréh. Zátó je njemi etak právla : „Ne jôči se, Petek! Či se poetomtoga zadovolíš vsigdár z-tistim, ka tebi mama dájo i previdíš, ka ti ponizen sinek moreš bid-ti, té jas tebi dam ete máli nôz.“

Petek je nê li obečao, ka potomtoga ne-bode nevoščéni nigdár, nego je zdrázao túdi svo-jo oblúbo. Od tegamao z-svojov brátjov vu lú-bézní i méri živé. ŠÁNDOR OCSA.

Krónika.

Drága moja dečica, jas vaš stári oča bi vam túdi rad pravo kaj. Na zdrávje gledoč vam želém nikaj malo tanáča dati. Ar zdâ vu zim-skom časi dosta betézne decé jeszte. Znazebé-jo, kaslájo. Groza, včasí vidimo túdi erdêčo cê-delo, na nyê z napisom:

„Eti zgrablivi beteznik jeste! Prepovédano je notriiditi!“ No etakše hiže se daleč trbê og-noti: nê z-odúrijávanja, nego zátó, ár je Bogá skúsávanje beteg dale nesti.

Ali jas se vu tó neželém notrimésati, tó je doktorov delo . . . Nego vam povém nikaj, šteromi vsi dober hasek lahko vzemete. Povém vam, deca, edno vözprobano jáko dobro vrást-vo prôti kaslánjii. Jas sem tó čúo od mojega dêdeka, oni so pa tó stanovito od svojéga pred-dêda herballi.

Slihšajte tak, kakše vrástvo vam poráčam jas, vaš dêdek: Či što kaslá, večér obri njego-ve postelé eden kusti vu solnatno mláčno vo-dô namočeni prt trbê podveznoti. Vodé je leh-ko 3-4 litre, vu tó denemo pô prgišče soli. Vo-da bojdi dobro mláčna. Vzemimo zgreben, mo-čen prt, toga namočimo notri vu tó vodô, po-tom ga malo vöožmičmo, samo natelko, naj se voda necidi znyega. Potom prt obri postelé (zibelic) prestrémo, na kákše podpéráče, liki da bi eden sator bio, tak glêda vö.

Vrástva razloženje je jáko prôsto, Kašla-joči betéznik cêlo nôč prijétno, milo, se paréči solnatni lüft odiháva notri. Tak da bi gdér pri morji spao!

Či kašel nepopústi, té vudné i na nôč moremo ponôviti tó vrástvo; vu 3-4 dnévaj mi-né nájhúse kaslánje túdi. Za tó dober sto-jim jas, vaš stári oče, ki sem že dosta sprobao vu mojem zítki!

Zátó, či bi šteri z-vás (Bôg nedáj) kaseo dôbo v zimi, na mojo odgovornost naj vözpro-ba eto stáro vrástvo i či je njemi rêsan hasnilo: naj tó lepô odpise na ednoj kárti v Puconce. Od tistec jas 'ze dobim pismo do rôk. Dobro de? Dobro!

No zdâ vam več nemo gučao. Bárbi z-vás ni eden nê potrebúvao mojega vrástva! Tó že-lê vaš stári -- OČA.

Računska vgonitka.

Koliko lét si star, brátec? — pitali so mládoga človeka.

— Tó nepovém, odgôvoro je mladénc, ali teliko dônok ovádím, ka so moj ájta dvakrát teliko stari, liki jas, moj dêdek pa trikrát i sa-mo šest lét fali, ka szmo vsi trijé navkúp nê 150 lét sztari.

Keliko lét je bio star mladénc? Što nájde vö?

*

Keliko je pét kiflínov, pa šest žemleo?

* * *

Razložitev vgonitk do februára 10-ga poš-lite notri.

Sostaréc Ferenc

nôvi evang. dühovnik v Subotici.

Kak sze dosztojno mámo veszeliti, ka szí je ev. gmána v Subotici nasega rojája, Legrád-szke fare za Goszpodna i za szv. m. cêrkev nav-düseno i szebé z-aldüvájôcsov vernosztyov dela-jôcsega dühovnika pozvála za nôvoga szvojega dühovnoga pasztéra, tak rávno szí miszlimo z-bolezním csütényem na tó, ka eden nas najver-nêsi priátel, vszáke nase radoszti-zaloszti isztin-szki talnik, poetomtoga dale bode od nász, od szvoji dobri priátelov i od nase voszkêse domo-vine, stero on tak navdüseno lübi, liki dobro dête szvojo szladko mater.

Do etigamao szmo szí vecskrát miszlili na tó, ka prvo-szledi esze nazáj lahko szprávimo v-stero naso gmáno toga ideálnoga mislénja Jezus Krisztusovoga dobroga vítéza, ali Bo'za môdroszt ga je inam zravнала, odkud 'ze nemo meli vecs toga szladkoga trôsta, ka bi On nazáj k-nam prisao.

Pri razločsávanyi za dobro szpoznamo, ka sze nakrátci szpomenémo z-dotêsnýega zítka tekája i dela nasega lüblénoga Sostaréc Ferenca.

Sostaréc Ferenc je v Püconci zagledno szvetloszt szunca. Nyegovo rodstvo je ednoj imenitnoj, ali itak prôsztoj kmétskoj hi'zi-familiji radoszt i szkrb tüdi dalô. V Püconci i na Hodosi je dokoncsao ljüdszko solo te máli Feri. Potom szo szi nyegovi roditelje véndar na tó miszlili, ka nyihov szinek dober orács-szejács má bidti. Ali Bo'za szkrbnoszt je naci zrendelivala. Onoga hipa szo v Püconce prisli na nisterni mêszec za vöpomocnika k-bet'e'znomi Czipott Rudolf dühovniki Dr. Mohácsy Lajos tájnik Gyurátz Ferenc püspeka. Dr. Mohácsy szo nahitroma gorizpoznali oszter-biszter rázum Sostaréc Fereka i z-szebov szo ga vzéli. Tak je prisao on v-gimnázijo v-Pápa város.

Szvoje vcsenyé je med vnôgim sztrádanyem zvršavao. Po leti vu pocsitnicaj vu dero hodo. Po zvršényi gimnázije vcsenyá je pár lét v Nemcsiji studírao. Potom dalésnyia potívanya csinio v Jú'zno Ameriko. On je bio verjetno prvi překmurec, ki je hodo v Argentíniji. Med tém sze je návcsio vecs szvetovni jezikov.

Na szvetszko pozványie je naméno sztôpiti, ali Bo'zi prszt ga je inam pripelao. Na teologije vcsenyé sze je pôdao v Po'zôni, naj bodo beté'zni düs vrácsitel, szíromákov zagovoritel. Za casza bojne je v spitálaj med vojákmí szpurnávao samaritanszko szlüzbo.

Po szvojem poszvetsenyi na dühovnisko szlüzbo je obrpim v Püconci bio kaplán i verovucsitel. Odtéc szo ga Kapi püspek k-szebi v Szombathely pôzvali. Z-Szombathelya je pozváni v-Legrád za dühovnika, gde szo nigda Czipott Gyüri „Dühovni Áldov“ zváni molitveni knig písátel tüdi bilí kak dühovnik.

V Legrádi je desztét lét delao z-nevcagajôcsov mocsjôv, líki vréli varivács, ognieni govorník, bátriven bojovník isztine i od nyegovoga delanya escse kamni bodo gücsali od pokolénya.

Csí je „predikátora 'zítek lüdsztvi evangelium“, té nyegovo delanye gláshzi tó isztino. Tople vere, molécsi cslovek je. „Milújem to lüdsztvo“, záto je priátel, obeszelitel, pomocnik szíromákov. V-Legrádi vszáki pozna nyegovo dobro szrdcé, vszáki ga líbi i postúje brez rázlocska vere. Gde je li mogôcsi bio, je hito neobtrúdjeno në szamo dühovno, nego tüdi telovno dobro vszákomí naprêpomágti. Nyegovo szrdcé, nyegove dveri szo odprête bilé vszígárd i vszákomí.

Za dobro szvoje mále csrêde sze je në zbojao níkse 'zmécsave. Od toga szvedocsijo nyegova dokoncsana dela. Predvor cêrkvi i parokija je zbetonszkov szténov okôlivzétí kreceszté (prve je z-dêszek prôszta grajka bila.) Renoválivana je cêrkev. Gori je zozidani nôvi moderní, lépi, zdrav fatof, steri sztoji z 5 hí'z, prédvora, kopelnice i z-rázlocsni ménsi dvorán. Blúzi 4 vagonov cementa je ponúcano v-tom zidi. Vszí dvér i ôken toki szo rasztovi prve vrszte. Pallás je zelezobetonszki, z-traverzami. Céli rust z-nájbögséga rasztovoga leszá itv. Kak je mogôcse bilô vu taksoj máloj fari, líki je Legradszka, etakse brezpázno delo doprineszti. Dühovnikova nevkleknyena vera je doszégnoła tó. Trüde nemilúvavsi sze je vrno za pomôcs k-verebratom zvénszki országov. Oszebno je hodo v Nemcsiji i vu Schweitzí, pa naprêdávanya drzao vu edno 60 mêsztaj.

Nasztavo je vu fari edno podporno drüstvo na pomocs szírmaskim vernikom; stero drüstvo je vu dvema letoma 5000 din. lübézni dárov szpravilo vküper. Naj vernici cstéjo, szvoje knigárnice le'zêsa dugoványia je gmáni dao přek. Vszáki tyeden je drzao pobo'zen zvecsarek. — Ovo szamo ta znamenitêsa dela, stera je vcsino té vréli, blagoszlovleni dühovnik v nisterni krátki i 'zmetni létaj vu toj máloj fari.

Toga dobroga „popa, kí sze rêszan vszígárd vcsi“, je hitroma na pamet vzéla Hrvatska sinyorija, stera je cêrkevno zaperníka — cêrkevna krajina, stera je kontrolníka, — 'zinat, steri je notára csészt zavúpala na nyega.

Zdá szi ga je evg. gmána v Subotici zvolíla za dühovnoga pasztéra. Vúpamo sze, ka ete nas imenitni zemlák na tom nôvom meszti nasoj cêrkvi i nasemi málomi národi tüdi prestimanye szprávi.

Goszpodnov obílen blagoszlov proszimo z-molécsov düsov tak na Nyega, kak na nyegovo gmáno! (L.)

Kazács

k-dněvnomi cstenyê Biblije.

Jan.

Jêzus.

27. P. Nas visesnyi pop. 'Zid. 3, 1, II. Kor. 3, 18.

28 T, Te prvordjeni. Riml. 8, 29; 'Zid. 12, 1—3.

29. Szr. Szlüzmo nyemi. Ján. 12, 25—26.

30. Cs. Odprmo dveri. Ozn. 3, 20.

31. P. Trpimo 'znyim. Ap. Dj. 5, 41.
Febr.

1. Sz. „Kralüvali bodo na vekiveke“. II. Tim. 2, 12; Ozn. 22, 5.
2. N. Jezus. Ján. 14, 15—24.

Krisztus vu nami.

3. P. Krisztusa osznovlenyé vu nami. Gal. 4, 19—20.
4. T. Znôva porodjenyé. Jan. 3, 1—8.
5. Szr. „Z Bogá porodjeni“. Jan. 1, 9—13.
6. Cs. „Zivém pa në vecs jasz.“ Gal. 2, 20; Kol. 1, 27.
7. P. „Pridem k-vam.“ Jan. 14, 18, 20, 21.
8. Sz. Krisztus vu nami. Kol. 3, 8—14.
9. N. „Da prebiva Krisztus po veri vu szrcáj vasi.“ Efez. 3, 14—21.

KrsZtsanszki závezki.

10. P. Bôg je i poganov Bôg. Riml. 3, 27 31.
11. T. Vsza zemla naj moli Tebè. Zolt. 66, 1—20.
12. Sz. Králevszto Bo'ze, Mat. 13, 31 33.
13. Cs. Pozváni na obcsinsztvo Kriszt. Goszp. nasega I. Kor. 1, 1 9.
14. P. „Gospôd 'znyimi delavsi.“ Mark. 16, 14 20.
15. Sz. Tè szo moja brátja. Mat. 12, 46—50.
16. N. Krsztsanszki závezki. Zolt. 98, 1—9.

'Zoltárszka kniga.

17. P. Mojí grehov vadlúvanye. Zolt. 51.
18. T. Moj pasztér. Zolt. 23.
19. Szr. Moja bojnszka peszem. Zolt. 68, 1—6.
20. Cs. Moj Krao. Zolt. 2.
21. P. Moj odküpitel. Zolt. 22, 1—11.
22. Sz. Moja obramba. Zolt. 90, 1—12.
23. N. Kâ sze mam navcsiti z 'Zoltárov. Zolt. 46, 1—11.

Rázlocni máli glászi.

Radoszti glász. „Blüzi je Goszpôd vszém, ki nyega zezávajo, vszém, ki ga molijo vu isztini.“ (Zolt. 145, 18.)

Rêcs Bo'za osztáne. „Poszim ji goszpôn dühovnik, naj bodejo tak dobri, naj mi poslejo 30 (zrecsjôv treszeti) ekszemplárov szlovenszki Biblij, ár z-poszlani, ztiszti 116 'zé szamo edno mam za odati. Notri sze je szpunila Goszpôda rêcs vu etoj priliki tüdi, ka : „Pridejo dnévi, gda glád püsztim na eto zemlo; i në za krüh glád i në za vodô 'zéjanye, nego za Goszpôda rêcs

poszljúsanya.“ Ámos 8-11. Zvôn toga ji proszim 5 ekszemplárov z Sztároga Zákona, razmivsi Mozesa 5 knig i Josua Knigo. V nasega Goszpôda mlloscsô ji porácsajôcs, osztánem nyegov nevrêden szluga — BANKO VINCE.

Szántó Robert dühovnik szo osztavill szvojo gmâno i szo prêkôdisli na Madjarszko. Zálújemo nyihovo odhájanye od nász. Zmo'zen delavec, dober govornik, szpêvnik, pizátel, csaszopiszov reditel szo bili. Obecsali szo, ka nasz goripoiscsejo eti v Prekmurji, ali prvle szo nasz osztavilli.

Gornya Szávecsa. Za nôve veske podszkrbnike szo odebráni : Celec György za vész Gor. Szlávecsa, Csurman Franc za vész Kuzma, Zohár Alojz za vész Szvéti Jurij. Tè nôvi csesztnicke szo szv. priszêgo dne 24-ga novembra v nedelo med Bo'zov szlúzbov dolidjáli vu roké g. dühovnika. Dühovnik szo je pozdrávlali z-János évang. XIV. 27. v. nájdenimi szv. recsmi. Na szrdcé nyih vézajôcsi to szkrb, stera z tøv nôvov csészttjov hodi. Plácso za tøv vu nebészaj dobijo, nebeszke kincse morejo iszkati i në zemelszka; pasztérje, voditelje morejo bidti vu vézsi njihovoj, pazivsi, szkrbnoszivsi na vszákso düso, ka naj ni edna neodpüsztí lôger ti võrni düs. Z tøm poká'zejo lübéznoszt prôti nasoj szv. materi cêrkvi, pred szebom dr'zavsi naso cêrk. právdo, ár vszáki csesztnik pôleg právde more szpunyávatí nyegovo du'znoszt. Zdobrov volôv moremo vszi vküper delati na razsürjávanyi csi-sztoga szemena Bo'ze rêcsi, stero szmo za ôrok dôbili od vszamogôcsega Bogá!

Kováts düh.

Sreski kmetijski referent v Mur-ski Soboti. Pri sreskem načelstvu v M. Soboti je ponovno usztanovljen kmetijski referat, ki ima svoj delokrog za celo Prekmurje. Kot kmetijski referent je imenovan ing. Venko Benedikt. Uradni dnevi za stranke bodo v Murski Soboti vsako sredo, pri sreskem načelstvu v Dolnji Lendavi pa vsak drugi in četrti petek v mesecu. Sreski načelnik : Lipovšek.

V Rusziji je prepovêdano bilô bo'zicsno drêvo goriposztaviti. Z-Varsave sze glászi : Na bo'zicsne szvétke je sztô i sztô famílij prislo prêk z-bêle Ruszie na Polszko zemlô bo'zicsne szvétke szvetit. Kak szo pripovedávali, v-etom leti je od prvêsi lét z-doszta véksov i z-

divjov neszmilenosztjov bránila oblászt szvetiti bo'zicsne szvétké. Vnogo popév szo dolizasztavili, pri páverszki hi'zaj szo na szvétké pecceno szpeccenyé vkraj vzéli i bo'zicsno drévo goriposztaviti je prepovédano bilô. Pobegnycenci szo v-polszki cerkváj poszlúhsali bo'zo szlú'zbo i szvetili szvétá Odküpitela rodjenjá szvétek. — Kommunisti divjájó, ali príde vrêmen, gda do i oni racsun mogli dati od szvoji zablodjeni dêl, steri racsun pa teski má bidti. Edna hüdôba netrpi naveke!

Králevszto nebeszko sze siri. Novembra 12-toga je Radgonszka evangelicsanszka gmajna pod Spanuth Leobenszkoğa dühovnikseniofa vodsztvom znameniti gyülês dr'zála, na sterom je dokoncsala, ka v-tekôcsem 1930-tom leti, na szprotolêtje zacsne na Kodolicsovom fundusi zidati evang. cérkev, stero je Radgonye várasa edno to nájjakse meszto. Tomi szkonsanyi sze i mi z-szrdcá veszelimo. Bog naj bode verebratom nasim na pomôcs, da sze nyim szpuni dugolêtno 'zelénye, ka do vu bo'zój hi'zi odprávlali szlú'zbo dühovno i dicsili Ocsó vszámogôcséga. Po toj priliki szo imenüvani sinyôr z-Radgonszkim dühovnikom tüdi poglednoli M. Soboto. Nasa cérkev i Dijacski Dom sze nyim je tüdi jáko dopadno. Pravili szo, ka i v-Leobeni doszta z-Prékurmurja táodszeljeni evangelicsánov 'zivé, steri verevrêloszt i znásanye szo në zadoleli hváliti, tak da z-vêkse sztráni oni vodijo gmajno. Tô edno je isztina, ka prékmurszki evangelicsánec kamakoli ga sors vr'ze, je na postenyê në szamo szebi, nego i národi i vadlúványi szvojemi.

Pri Murszko Szobotskoga evang. 'Zenszkoğa drüstva veszelici t. m. 11-ga szo naszedüvájôcsa nadplacsila darüvana: Dr. Sömen Lajos 324-60 Din, Szinicz Lajos Oszjek, Dr. Skrilec Mihály, Árvai Vince, Nemezc János, Dr. Vályi Sándor, Dr. Goljevscsek Josip, Vezér Géza Martjánci 100—100Din; Dobray János 130 Din, Kardos család 60 Din, Dr. Bölcs Gyula 55 Din, Titán István Radkerszburg, Hirschl L. Ferid, Lipics József, Darvas Aladár Kri'zevci, Siftár Károly trg., Benkó József, Czvetko Lajos, Hirschl Kálmán özv. Plöchlíné, Dr. Vucsák István, Saruga Fülöp, Hekliits István, Benkó vendégíôs Hidvég 50—50 Din; Sável János Csernelavci, Siftár Imre Maribor, Kolossa József 40—40 Din., Vértés Sándor 35 Din, Koltai Stefán, Krancsics Ja-

nez, Siftár Lajos mlinar, Dr. Roth Lázár, Mezarics István, Májer Johann, Siftár Lajos trg., Vukán Géza, Stevancsec Ferdinánd, Szecskó Iván, Szersén Iván 30—30Din; Stern Arnold Puconci, Kováts István, Darvas Ferenc, Dsubán József Krizsevci, Vértés Aladár Hodos, Antauer József, Koder Anton, Benkics János, Ruzsa Ferenc, Pollák Rozina 25—25 Din, Fliszár József szabó, Norcsics János bognár, Kollárs István, Vukán István, Vályi Zsiga 20-20 Din; Lovsin notár, Hahn Pál, Titán József, Golub Ludvig Morávci, Paucsics Franc Tesanovci, Pintarics János Bogojina, Gáspár József, Fliszár János, Luthár Ádám Puconci 15—15Din; Jarnevics Péter, Czvetits Janez, Norcsics Béla, Jug József, Mencej ucsitelj, Czipott József G. Lendava, Kúhár Puconci, Osvat Sándor Puconci, Bakó Károly Sztrúkovci, Skrabán J. Puconci, Bencsecz Franc, N. N. Kuczován László, Paurics Máté, Rituper Alajos, Dr. Šumenjak, Dr. Gregorc, Weiss Konrad G. Lendava, N. N. Szecskó Iván Martjánci, Csenár Franc, Novák István, Bács Ludvig, Lehár 5—5 din; Skalics Dezső Moravci 6 Din. Vszém nadplacsilcom, tak odbornikom, ki szo sze za veszelice nászhaja podigávanye trüdili: Okôlice gôsztom, ki szo sze toplo intereszêrali za té szvéti cil i z-etoga meszta zahváli drüztva predszednikszto. Veszelice csizti dohicsek zneszé 3075-50 din.

Bo'zicsni zvecsarek v Szoboti. Szobotsko evang. 'zenszko drüztvo je dúso podigávájôcsi ôszvetni bo'zicsni zvecsarek narédilo dec. 24-toga, na szvéti poszt, po poldnésnyoj bo'zój szlú'zbi vu cêrkvi, steroga hipa je solszkoj szíromaskoj deci veszéli ôszvetek napravilo iao je je obdarüvalo. Vu cêrkvi kre oltára dêszne sztráni je gori bilô posztávléno okincsanso bo'zicsno drévo. Po bo'zój szlú'zbi, pri sterój sze je presztrana cêrkev nabito napunila z-verniki, sze je redovék ôszvetka zacsno. Po osznovlenikov pobo'znom popévanyi je drüztva tájnikojca Kováts Annuska goszpodicšina v-lêpom govori od bo'zicsne szvéte prigode i znamenitoszti, od ti vbôgi, osztávléni szirôtic zmáganya, stero je krsztsanszka edna ta nájevksa du'znoszt, iszkreno gucsala, büdila nazocsi bodôcse vernike, ár je tô vere nase szvétoga nasztavitela Goszpodna Jezusa Krlsztusa glávno velénye i ti prémocsnési vernikov lübéznoszti szád proti szvojim szíromaskim bratom. Opominala je te mále mladike, naj zahválni bodejo za vzéte dobrôte i csi

gori zrasztéjo, naj i oni szpunyávajo tō szvéto dú'noszt krsztsanszko. Za tájnikojce govorom szo deca popêvali i deklamávali, 2 deklini 2 2 pojba k-toj priliki prisztójne versuse, stero je nateliko dŭso genlivo bilô, ka szo sze z-posz-lŭhsávcov ôcsi radoszti szkuze pobŭdile. Potom sze je zacsno deljenje daril, navêkse topel gvant i obŭtel, 72 decé je dôbilo lŭbézni dár. Vise 5000 dinárov vrêdnoszti je razdeljeno, k-steromi je Szobotska velka obcsina 2000 din. darŭvala, za stero várasa ravnitelom i z-etoga meszta toplo hválimo. 'Zenszkoga drŭ'ztva vŭodlocsene kotrige: goszpá Dr. Bôlcsova, g. Jar-nevicsova, g. Krancsicsova i Kováts Annuska goszpodicsina szo pa v-Murszkoj Szoboti od poszební dobri dŭs daritelov vise 3000 din. z-tála pénez, z-tála pa naturálial vrêdnoszti pôbrale vkŭper. Naj vzemejo tak daritelje, kak vrêle pobérálkinye od Goszpodna obilen nájem! Doszta je med nami szíromákov, malo je prêmocsni i tej malo prêmocsni je dú'noszt te vbôge nê dati pogibati, nego z-lŭbéznov k-szebi obinôti, nê dopŭszti vu ti osztávleni szrdcáj nevoscscénoszti klicam zidti, z-steroga szhája nevoscscénoszt, nezadovolnoszt i vsza hŭdo delo, pri sterom li on zgŭbí, ki kaj mà zgŭbíti.

Kak prisztrano csŭjemo, priszpodoben ôszvetek je dr'zání v Gornjoj Szláveckoj gmajni tŭdi, od nyega tekája szmo nê dôbili naznanenya, pa bi nyemi szrdcá dáli v-nasem lizsti meszto.

Táksi ôszvetkov dr'zánye na verszki 'zítek neprecenyeni dobicsek prinása. Gáji vernikov vkŭpdr'zánye, edendrŭgoga lŭbézen, krsztsanszko bratinszto, k-veri vrêloszt, razsŭrjáva králevszto nebeszko na zemli, ocsividno szvedocsi, ka i vu nasi szrdcáj 'zivè ona lŭbézen, za stero volo sze je Jezus porôdo. — Dika Bôgi na vizini, mir na zemli, vu lŭdi pa dopádnjenje!

Morávszko evang. 'zenszko drŭ'ztvo je letosz tŭdi dr'zalo na szvéti poszt po poldnésnyoj bo'zój szlŭ'zbi vu cêrkvi bo'zicsni zvecsarek. Pri steroj priliki szo solszka deca z-vucsenya potrêbcsinami obdarŭvana. Pri morávszkoj gmajni je tō bio prvi etaksi verszki ôszvetek i dônok je pred velikim obcsinszto pretekao doli i zagvŭsno nepozábleni osztáne pri oni, ki szo vu nyem tál vzéli. Escse i ti okornêsi i mrzlêsi szrdc vernike je vu dŭhi globoko obhodo toga ôszvetka tekáj. Trôstati sze mámo, ka na prísesztno leto

escse bole z-gorécsov navdŭsevnosztjov bodo podpérale drŭ'ztva kotrige, nê szamo one, stero szo sze zdâ trŭdile, nego z-ednim razmênyém sze vsze postene gmajnarice navdŭseno zdrŭ'zijo i pokázejo, kak velika môcs jeszte vu topli 'zenszki szrdcáj do verevrêloszti. Vu cêrkvi je lepô osznáj'zeno i okincsanso drêvo bilô goriposztávleno. Ouszvetka redovék je szledécsi bio: 1. Peszem sol. decé dvo-glászno (Dicsi dŭsa moja). 2. „Bo'zicsno drevo“, dekl. Krányec Stevan. 3. „Bo'zicsni Angel“, goriprecstêla ga. Skalicsova Môrec Sarolta, predszednikojca 'zenszkoga drŭ'ztva. 4. Decé popêvanye (Znebész rêcs vecsna prihája). 5. „Bo'zicsna nôcs“, deklam. Ernisa Ilona. 6. „Lŭbézen“, dekl. Lipics Irma. 7. „Steroga z deveti?“ goriprecsto Skalic Dezsô kántorvucsitel. 8. Decé popêvanye „Veszéli dén nam je zisao“. 9. „Na szvéti dén“, dekl. Luthár Károly. 10. „Szírôta“, dekl. Pápics Irén. 11. „Jezus mi je vsze“, bo'zicsna zmêna, naprêdála solszka deca. 12. Zaprtna peszem: Jezus, sto bi te nej iszkao? Li naprê, posztŭvane gmajnarice po zacsnyennoj pŭti! Vase delo je priszpodobno k-szunci, stero kém vise pride na nébi, tém véksi tál szvéta preszvêti i bole szegrêva. Na kŭnci szo solárje, steri je blŭzi 90 bilô, vszi dôbili nika malo vezêlnoszti dára, na steri cil je 'zenszko drŭ'ztvo v Moravci 650 D, v Tesanovci 334 D dobrovolni dárov i 108 D offertoriuma dôbilo. Bôg naj plácsa szmilenoszti szvoje daritele i pobérávce ino povrné vszém tam, gde sze niti nedovêjo. Poszebna hvála bojdi g. kántor vucsiteli i nyihovoj tŭvárisici, kak vu tom deli dŭhovnima voditeloma i delavcoma. Gmajne zahválnoszt i nepovêhnyeni vênc szta szí zaslŭ'zila.

Koledni krôz v Puconci. Vu Adventi szmo meli vszáki tork, csetrtek i szoboto zorjanszke pobo'znoszti z-razklájanyem Bo'ze rêcsi. Tak sztarêsi, kak mlájsi szo vu lépom racsŭni prihájali k-zorjenicam. Vu sŭli szo sze deca veszêlo vcsili deklamácije, peszmi i edno vszigidár lépô i genlivo Bo'zicsno zmêno. Komaj szo csakali te szvéti zvecsarek bo'zicsni, gda vsze tō vu cêrkvi naprêdájo Bôgi na diko, szvojim roditelom i vszém poznancom pa na radoszt. Dec.

24-ga popoldnévi ob 1/22 vöroma sze je püconszka presztrana cérkev napunila z-velkimi i málimi. Zacsnoła sze je Bo'za szlú'zba z-obcsinszkov peszmov. Za tov je pred oltárom liturgiska szlú'zba dr'žána, po steroy szo dühovnik na krátci predgali pöleg. Ján. 1, 14-16. od Bo'ze miloscse i Bo'zicsne radoszti. Kolosa Ida, mála 5 lét szfara deklica je deklamálivala batrivno i razmeto edno Bo'zicsno peszem. Za nyöv szo ménsi solárje naprédáli Bo'zicsne versuse, kakti: Sostaréc Géza, Lánscsek Géza, Zibrik Stefan, Kühár Aladár, Verén Stefan, Fliszár Miklós, Kósz Károly; Vukán Aranka, Siftár Sári, Kolár Ilonka, Fújsz Szida, Kühár Lina, Kühár Ilonka, Franko Sári, Malacsics Ilonka, Brglesz Ilonka, Kovács Karolin i Bánfi Kata. Véksi solárje szo naprédáli „Jezus mi je vsze“ Bo'zicsno zméno i tó: Skrilec Irma (szírotna Juliska), Sável Jolán (Éva), Novák Ilonka (Angel), Barbarits Stefan (Laci), Franko Jenő (János), Kolosa Béla (cérkevni szluga), Sostaréc Géza (Jezusek). Deklamálivali szo: Kühár Stefan (Bo'zicsni vecsér), Kühár Józef (Verén bojdi Bógi), Soós Kálmán (Sziromáka tröst), Szlavic Viktor (Nedela), Nemeč Franc (Düsevni Liszt), Beznéc Ilonka (Nasa sztaroszt), Leposa Mária (Koledni vrábceci), Malacsics Irén (Moja mála vész, da szí daiecs), Siplics Jolán (Koledna fabula), Skrilec Jolán (Moja mála vész), Goricsán Gizela (Koledna lübézén), Temlin Irma (Na Bo'zics), Boldi'žár Teréz (Nebodem sia vu tühino), Cipott Jolán (Nedobi szálasa). Zmész szo deca pod vodsztvom Titán Józef s. ravnátela mílo popévali na dvá glásza szledécse peszmi: „Hodmo, verni krsztsenici“, „Z-nebész récs vecsna prihája“, „Poj k-Jezuseki“, „Prihájajte, bethlehemszki angelje“, „Tíha nõcs, szvéta nõcs“. — Na szvéti dén i na nõvo leto nasz je 12. vörra escse vu církví najsla, ali da je nabíta církev verníkov vrélo poszlúhsala predgo i blázeno szlúhsala, kak znami szvetijo vu dúhi vszi tisztí, steri szo zevszé krajov szvéta z-szvojegá trúdavnoga zaszlú'zka tak lépe lübézni dáre prineszli, ali poszlali na oltár nase szv. m. církví, stero szo dühovnik vszákomi poszebno lepó zahválili. — Szrdcsno szo zahválili nisternim püconszkim vrilim devojkam tó, ka szo pred szvétki vezš církev odznótra lepó szpucale, gorizéprale. — Na trékrálovo szo po Bo'zoy szlú'zbi vréle devojke 681'80 D. offertoriuma nábrale na missionszkepodporne cíle. Etak lépoga dára je escse nê prislo notri na té dén od tisztigamao, kak sze missi-

onszke predge dr'žijo. — Bo'zicsni kró'z je szádaroden bio vu dühovni i telovni v Püconskoj fari.

Gornja Szlavecsa. Dári na církev zidanje po zlátój knigi: Csurman Franc z-tüv., roj. v-Sotini, z-St. Lois-za (U. S. A.) poszlao 1 Dol-lár, Jud János z-tüv. Sotina 50 Din., Bertalanics Ivan z-fam. Serdica 50 Din., Krányec Stevan, solszki szkrbnik, na szpómenek ocsé iz Nuskove 100 Din., Hajdinyák Jánosa i Tréze deca z Dol. Szlavecsa na szpómenek † sztarisov szvoji 50 Din., Skodnik Francova vdovica z-fam. na szpómenek † tුවárisa z G. Szlavecsa 50 Din., Fartek Mihály zidár z Kuzme na szpómenek † ocsé 100 Din., Bohár Lajos z-tüv. z-G. Lendave vu zahválnoszti prófi Bógi, ka szta sze obádvá zdraviva iz tühine domó povrnola 50 Din., Vidonya Józef z-tüv. iz D. Szlavecsa na szpóm. † materé 100 Din., Hajdinyák Józefova vdova z Gor. Szlavecsa na szpóm. † tුවárisa 100 Din., Kiszilák Veronika z Gor. Lendave na szpóm. † sztarise 100 Din., Ujc 'Zu'za z Nuskove 50 Din., Gomboc Stevanova z-Vescszlavec 50 Din., Frumen Terezija z-tුවárisom z Budapesta, roj. Dol. Szlavecsa na szpóm. † ocsé 100 Din., Kozic Stevan z-fam. Pertocsa 50 Din., Csurman Károly Kuzma 39. : 50 Din., Szvetanics Ana z-Szotine vu zahválnoszti, ka je zdrava prisla domó z-tühine 100 Din. *Dári na grüntni kamen farofa:* Na prosnyo g. dühovnika je poszlao i vküpernábrao Charles Passman, roj. Sotina, z Saginawa (U. S. A.) szledécse áldove: Ch. Passman 2 Dol., Alex Ulrich 1 Dol., H. Koenig 2 Dol., Nepoznáni 1/2 Dol., Wasserman szesztré 1 Dol., F. Volz 1 Dol., E. Housner 2 Dol., H. Suszt 2 Dol., Max Winters 1 Dol., Nejpoznáni 1/2 Dol., G. A. Schust 2 Dol., Ed. Schust 2 Dol., vszevküper 17 Dol., isztotako Bohár Lajos, delovodja iz G. Lend. je v-Nemskomországi vküper nábrao 5 1/2 RM, tó je je 73'50 Din., vszém darítelom nájtöplésa hvála! Proszimo nadale dáre na naso církev i za farof grüntni kamen!

Csedna míszel. Goricsán Károly i tුවárisica z-Polane szta piékdála püconszkomi farari 100 Din-ov na szp. szvojegá jedinoga sziná, steri je vu bojni szpadno, z-tém 'zelényem, naj sze z-tém dárom znóvics vözdruka — *Kazács* — evangeliomszki i epistolszki szvéti lekcij za vszákó nedelo. Gda toplo zahválnoszt vádlújemo za té dár, té z-ednim naznányamo, ka je nõvi Ka-

zàcs 'ze zgotovleni i stokoli ga lahko dobi v v Puconci vu farofi brezplàcsno, v Szoboti v Prekmurszkoj Tiskárnì pa za 1 dinár.

Tovàriska szolidàrnoszt. Moscsanszko ogengaszilno drùstvo je darùvalo meszto venca na szpòmenek szvojega namesztnik-poveljnika Küronya Ivána, ki je 1929. maj. 27-ga sztarosztì szvoje 37. leti v Ljubljani vòpremino, 50—50 Din. na Ljubljanszko ino Püconszko cèrkev. Jáko lépo je, ka daritelje v etakso formo postùjejo szpòmenek szvojega premínyenoga továrìsa, ka naso drágo evangelicsanszko cèrkev podpéràjo.

Apacse. Decembra 29-ga szo pri nász vu sòli g. Skalics Sándor Lendavszki dühovnik Bo'zo szlùzbo dr'zali i Krisztusovo szv. vecsérjo vòobszlùzávali. Edno 120 nász je bilo nazòcsi. Ah, kakse blàzentszto je bilo tò nam! Bárbi nász poetomtoga száki mészec goripoiszkali té vrèli, dober dűsevni paszter!

Dolnya Lendava. Na Adventszko 4. nedelo szmo páli dr'zali vadlűvànszki zvecsarek. Skalicsova Luthár Sári szo deklamálivali. Gábor Vincijova szo goricstenyé meli. Rózsai Re'zò i Szever Lajos szta deklamálivala. Dühovnik szo szpoznávali Amerikanszki evang. cèrkevni 'zitek. — Na szvétì vecsér je naprédána bila edna Bo'zicsna zmèna z-peszmani. Gori je bilò posztávleno vu molitvárnici Bo'zicsno drèvo i obdarùvano je bilo vecs szirmaske decé.

Turobni glàszì. Eden mocsen szteber sze je porùso nikak pred szvétki v Nemsavci; premíno je Luthárics Stevan. Blízèsi podátkov nevèmo od nyega, ali sto bi ga nè poznao, ki sze je vòzdigno z-ednov glavov od vszè drùgi. Velika rodbína ga 'zalùje. — Odszelila sze je od nász vu vekivecsnoszt Friskits Stevanova, roj. Jonás Zu'za v Predanovci. Verna 'zena, dobra mati je bila, lépo sztaroszt je zadobila. V 79. leti nyéne sztarosztì jo je pòzvaò kszebi jan. 15-ga Goszpòd, 60 lét je 'zìvèla vu histvi. Med vecsimi jo 'zalùje jedina csi: ga. Kardosica, Szobotskoga ev. 'zenszkoga drùstva vrèla podpredszednikojca. Na szprévodi szo tao vzelé Szobotskoga ev. 'zenszkoga drùstva vodécse kotri-ge tüdi.

Z-táljemányem szmo zvedili, ka szo nas veren priàtel, nasi Kalendarìjov vrèli süritel v Bethlehemi: Novák János te'zko operácìjo mogli vòpresztánoti. Z-szrdcá nyim 'zelèmo, naj këm hitrè ozdravìjo!

Sirftele nasega Kalendarìja proszimo, naj one exemplàre, steri szo nyim goriosztanoli, nazájposlejo v Prèkmursko Tiskárnò do febr. 1-ga.

Z-Bàcske. Na zádnyoj dühovnikov konferenci je szkoncsano, ka januàra mészeca bàcskajszka sinyorìja zvünrèdni gyülès bode mela, na sterom sze vu szvojo csésztt szpelata nòvi inspektor i podinspektor sinyorìje. — Odobreno je, ka de Cservenka, stera 7000 dűs má, escse ednoga rèdnoga dühovnika lahko mèla, szamo nyemi more zagvüsati zvòn sztanoványa i küryenyá, mészecsno najménye 3000 Din. plàcse. — Sinyorìja de nadale vòdávàla „Grüss Gott“ zvàni cèrkevni lizst. Glávni va reditela bodeta Morgenthaler Franc i Klein Franc. Obecsali szo pa vszi ovi dühovnicke tüdi szvojo pomòcs.

Dűsevnoqa Lízsta naprèplacsnikov racsun sze je veszèlo povéksao. Nájvecs nòvi naprèplacsnikov szmo z-Tesanovec dòbili. Tò pa zahváliti mámo Lipics Jó'zefi, vrèlomi obsinszkomì kuràtori, ki trűde nemilűvavsi, pogovárjánya nemàravsi szo od hi'ze do hi'ze porácsali nas Lízst i szo szpravili 20 nòvi naprèplacsnikov. Csi bi vsze hvàle vrèdno példo Lipics Jó'zefa povszèdik naszledűvali obsinszki kuràtorje, gvüsni szmo, ka nebi bio zama nyihov trűd.

Z-lübèznosztjov proszimo tiszte postùvane cstitele, steri szo zaosztányeni z-szvojim naprèplacsilom ali na lászko leto, ali pa 'ze na vecs lét, naj szvoj dug këm prvle poravnati za szvojo du'znoszt postenyá dr'zìjo.

Szamovolni dàri na goridr'zánye Dűsevnoqa Lízsta: Skrilèc János Puconci 4, Kolosa Ivanova Puconci 6, Kiszilák Mihály Brezovci 10, Banfi Matyas Vanecsa 4, Boidi'zár János ml. Salamenci 2, Kováts Károly dühovnik Szlavecsi 10, Kolosa János Puconci 5, Luthár Jánosova Szebeborci 4, Kühár Stefan fàrni inspektor Puconci 22, Bükvics Sándor Brezovci 5, Trstenyák Ana Gorica 2, Fartely Ivan Gorica 10, Goricsan Károly Polana 5, Fliszár Kálmán Vanecsa, Szocsics János Márkisavci, Drvarics János Salamenci 2—2, Goricsan Kata D. Lendava 5, Stern Arnold Puconci 30, Seever Sándor kuràtor Pecsarovci 10, Temlin Stefan Moscsanci 2, Brglesz Jó'zef Pu'zavci 5, Lukács Jó'zef Puconci 5, Fliszár Stevan M. Szobota 10 goszpá Vogler Viktorova Cankova za naprèplacsilo ino darìlo 100, Fliszár Lajos M. Szobota 10, Novák Stevan mòdni szabò M. Szobota 60 din. — Radi bi nadaljàvali. — Szrdcsna hvàla za té dàre!

Evangeliumske vere ino cérkvi obcsinszki prigodi.

Naprédáni po
KARDOS JÁNOSI Hodoskom dühovniki.

Li môdroszt i jákoszt je düh vere, lübézni i vüpanya kotrig cérkvi evangeliumske, tak, da csi bi taki mogócse bilô nyé iméni z-szpômenka lüdi gda lêhnoti, nyé grünt i düh, — isztina i jákoszt — naveke osztáne, i vretina 'zitka vszô porodov, z-tála i nedovédno, bidti i osztánoti má!

Návod.

Pazko kebzüvanye, zvóna na veliki szvét, znótra pa na düh cslovecsi. nasz zráven na tó miszel pela, kâ vsza, ino tak i mí ednomi nevidócsemi sztvoriteli mámo hváliti bívoszt naso. Tak poprék nikomi nemore faliti *vera* *vu Bôgi*. Escse i on, kí Bôga tají, má zrok, nikoga za nasztavitela i ravnitela szvéta drzati; i tak sze i ete obszebi 'zené na szpoznanye edne najvisise bívoszti.

Miszli lüdi od nevidenoga bôga szo rázlocsne dôbi: ali rázumne, odícse, i pokojécse; ali pa blóдне, nevolne i túzne. Medtém szo sze lüdjé po cilavnom návuki od vréména do vréména vszigidárnacsisztése i dosztojnése szpoznanye Bôga pozdigávali. Bóg szam je nyim k-tomi pripomágao, tak da je je naszlednye po lübezniki szvojem na popolno vero bo'ztva szvojega pripelao. Kakda sze je tó zgájalo, ká'zejo znameniti prigodi, vu naszledüvájöcsi táli naprédáni.

Prvi tál.

Prigodi vere pred popravkom cérkvi.

1. Krisztusa 'zitek, návuk i dela.

Szpravitel vere nase, Jezus Krisztus je pod ládanyem Augustus caszara rimszkoga, v-'zidovszke dr'zèle Bethlehem zvánom meszti, rávno te rodjen, gda bi roditelje nyegovi, Mária i Jô-'zef na szpisüvanye, od imenüvanoga caszara zapovédano, eszi prisla.

Po níki môdri zhodni dr'zél hitro vönazvésztseni, i meszto prisésztznoga krála 'zidovcsine razglaseni Jezus, z-grozov napuni Herodes krála, kí v-pogübeli plavati stímavsi koróno szvojo, nyega vmoriti setüje; ali roditelje nyegovi ga rôki lüdomorca tak podneszéjo, da 'znyim v-Egiptom pobegnejo, gde sze i do szmrti krvi'zelca szkrivoma zdr'závajo. I to déte je raszlo, gorijemávse vu dühí i môdroszti, i miloscsa bo'za je bila nad nyim, tak da bi 'ze vu dva-

nászetom leti sztaroszti szvoje csüdavrédno ocsiveszno znaménye szvetloga rázuma dalô od szébe vu cérkvi jeru'zálemszkoj.

Li teliko známo z-lét nyegovoga detinsztva. Gde sze je pa zdr'závao vu tekáji mladoszti szvoje, ka za pripetjá je szkúszo, i kakda i po kom sze je naprèpripravlao na csészt obcsinszkoga vucsitelsztva; od vszega toga sz. pizsmo celô mucsi.

Vu treszetom leti sztaroszti szvoje — okrzsztzeni po Ivani, ednom nepokáranom i osztrom glasziteli pokóre — vucsiti zacse Jezus národ szvoj, i zebravsi szí dvanájszet prôszti, ali pobo'zni, vréli i szrdcsni môzov, pod iménom vucseníkov, ali apostolov, na nyí preszvet-senye obrné véksi tál pótrétjega, obcsinszko hasznovitoga leta szvojega, da bí oni cimprali potom na vekivecsen grünt on, steroga je szam dolipolózo. Zvôn eti je meo i drúgi szedemdeszét vucseníkov.

Návuka nyegovoga najznamenitési tál sztoji z-prilik i priszpodobnoszt, ali z-krátki, szrdce bôgsajöcsi i veszelécsi isztin; za steroga volo ga szam zové *evangeliom*, tó je, veszélno poszelsztvo. *Grünt* evangelioma je ete:

„Bóg je li eden, sztvoritel i ravnitel szvéta, i vszé lüdi ocsa, kí sze, kak najpopolnési düh, vu dühí i vu isztini csesztiti má. Lüdjé sze po vezali lübézni vjedínati, i kak nemrtelne bívoszti, po szvétom 'zitki za mír vecsnoszti szkrbeti májo.“

Návuk vüsztt szvoji je on z-példov potrdlávao. Vszáki sztopáj zemelszkoga be'zája nyegovoga je csiszto gledalo nevtépené jákoszti i gorécse iübézni. Ár steri mrtelen je szmeo gda z-taksov gvüsnosztjov, kak on, etak govoriti: „Sto me more za volo gréha kárati?“ Koga milo szrdce sze je gda z-tak vrélim nágibom gorialdüvalo blá'zensztvi neszrecsni bratov, kak nyegovo, „kí je — póleg pizsma — okólihodécsi, dobrocsinio, i zvrácsó vsze obládane od hüdoga?“

Ali csi je gli on, po zbôgsanyi dühovnoga sztána lüdi, z-nemrtelnim szpômenkom zapecsato vrédnoszt szvojo; csi je taki nezrecsenoga blá'zensztva blagoszlovleno szemen széjao, gda je temnim poszvét, 'zalosztim tróšt, grésnikom vüpanye, i vmérajöcsim gvüsnoszt nemrtelnoszti prineszao, dönok je za takso zaszlú'zenoszt lí britko hválo i dreszélien nájem vészti mogao. (Nadaljávanye pride).